

سال اول

(شماره ۲۲) (وَلِيَخْ فِي الصُّورِ فَاذَاهِمُ مِنَ الْاجْدَاثِ إِلَى دِبَرِ يَنْسُلُوتْ) (صفحه ۱)

قیمت اشتراک سالیانه

طهران دوازده (۱۲) قران

سایر بلاد ایران هفده (۱۷) قران

مالک خارجه دو (۲) تومان

قیمت نه، نمره

طهران جهار (۴) شاهی

سایر بلاد ایران (۵) شاهی

فَإِذَا نَفَخْ فِي الصُّورِ فَلَا إِنْسَابَ يَعِيشُ

عنوان مراسلات

میرزا جهان گیر خان شیرازی و

میرزا قاسم خان تبریزی

طهران تزدیک امامزاده بیحی

کوچه مسجد فاضل خلخالی

دبیر و نگارنده میرزا علی اکبر خان قزوینی

دوشنبه ساخ ذیحجه ۱۳۲۵ هجری

صفحه دوم ستون (۱) سطر (۱۸)

غیر بوده غیر بودند

صفحه دوم ستون (۲) سطر (۲۹)

نقل و انتقال نقل انتقال

صفحه دوم ستون (۲) سطر (۳۰)

بانک، قدرت بانک، قدرت

اعتذار

هر چند بواسطه بودن مصححین قابل در مطبوع خالیه

طهران غالباً أغلاط در عموم مطبوعات و نیز در میرهای

سالهه همین روز نامه دیده میشود لبکن چون در شماره

قبل صور اسرافیل پاره غلط های فاحش بود که بدلی

و نی را تغییر داده و شاید بعضی از حواسندگان وا

دچار اشکال مینمود از اینرو پس از اینکه از مشترکین

عظام عذر مافات میخواهیم اغلاط مزبوره را ذیلا

تصحیح میکنم، ما آنها که بصفحات صور وقی میگذا

رد و در حفظ آن شی دارند نه ره خودشان را تصحیح

در موده و نگارنده را قربن امتنان فرمایند.

غلط

صفحه اول ستون (۱) سطر (۸)

شما

صفحه دوم ستون (۱) سطر (۶)

هم راهی

بُقْبَةٌ شَهَارَةٌ قَبْلَ

علم اقتصادی مشهور انگلیس (آدم اسمیت) در یک قرن

ویم پیش از این چهار قاعده از برای اصلاح امور مالیه

دولت و آسایش عموم رعیت اظهار کرد، و امروز

هان چهار قاعده از (توکبو) گرفته تا (سان فرانسیسکو) و از

دماغه (چیلوسکین) تا (کاپ هرن) در میان هر قوم

مقمدن و هر ملت و حشی معمول و مجری است.

و از این کلیت استثنائی که هست شنا هان او صحن

سلطنت کیان و تریبات دولت اقدم ملل دیباست.

کرده و عین این کسر ابر قریب خراب دیگر افزوده است .
که اگر کسی یکسفر نسبتی ده روزه اعلا در همین
صفحات خوار و ورامین ناید بخوبی بر حقیقت این ادعا
بر میخورد .

و بر فرض صحت این تعدیل امروز مقداری زیاد
از قرائط ایران تکلی خراب و از سیز انتفاع افتاده ،
و بعضی بعکس آناد تر شده و یا یکباره جدید الاحاد
است که ابدأ نه آن نقصان و نه این زیادی هیچیک
بخرج کتابچه دولت نماید .

وقت ادای مالبات نیز از زمان داریوش کبر و دوره
(ساتراپها) تا حال کاهی در اول سال ، کاهی در وسط ،
کاهی در آخر و بعضی اوقات ششمین از سال گذشته است
و اما فاصله میان اخذ مال از رعیت و تسليم آن بدولت
بعد از قلم داد لا وصولی و تخفیفهای جعلی ، و خرج
جلو گیری از یاغیهای مصنوعی ، ترمیم خرابیهای
ساختگی عمارت شاه عباسی ، سبورسات فلان مأمور ،
سپورغال فلان سفیر یا فلان سپاه و هزاران خرج تراشی
های دیگر در صورتیکه فاضل نداشته باشد باقی می آز و
آنهم بعلت افلوس دروغی حکمران محول بسال نو یا
موکول به داشتن حکومت جدیدی میشود .

کتابچه های دراز نویسن زمان ناصر الدین شاه تا حال
برای بیان این مطلب با همه بفرنجی باز تاحدی گواهی
و شاهد حاضر است .

درینصورت آیا عامدی دولت کدام است ؟ پایه
اعتبار دولت بر روی چه محل معین و معلوم است ؟ و
حال رعیت بد بخت یعنی کار فلاحت مملکت و اوین منبع
بت ملک چه خواهد بود ؟ وزراً ما بهتر از همه کس
میدانند که در تمام معاملات دولتی ما با خارجه تنها محلی
که اعتبار مختصری بدولت ما پمده دهان محل گمراک است
که تا حدی منظم و موافق با اصول اداری امروزه دنیا
است ، و بقیه عائدات ما در نظر اجانب در حکم
صفر و برای تأمین صد هزار نومان معامله دوایی کفایت
میکند .

بقیه دارد

علم مزبور میگوید نیزه هر دولت به تناسب واردات
خود در تادیه مالبات و بعارة اخري در مساعدت
مصارف دولتی مساوی خواهد بود .
مالبات باید همین و مصرح و زمان ادا نیز همه ساله در
وقت معلوم باشد .

مالبات بایست در سهلتر و مساعدترین وققی بحال
رعیت گرفته شود ، باید فاصله میان خروج
مالبات از کیاسه رعیت و وصول آن بخزانه دولت در
اقصر و اسرع ازمنه ممکنه باشد .

اگر آحاد و عالی ای یک مملکت در تادیه مالبات نسبت
بواردات خود برابر نباشند معین است معنی مساوات که
روح زندگی عصر حاضر و پایه حکم آسایش بشری است
از میان خواهد رفت .

اگر مالبات را معین و زمان تادیه آزا معلوم و
مساعد باحال رعیت نکنند رعیت دستخوش هو و هوس
حرص و طمع عمل و ضبط شده رفته رفته بی پا گردیده
و مملکت رو بخرابی خواهد گذاشت ، و اگر فاصله
مابین ادای مالبات و تادیه آن بدولت بسته بعمل حکم و
عمل باشد این معنی نیز دولت را دوچار دست مشکی و بن
نظمی و ب اعتباری خواهد کرد .

قواعد مزبوره امروز در تمام دنیا مسلم و پایه حکم
معاملات مدنی هر دولت با رعیت خود میباشد .

اما در ایران حد مالبات را فقط حرص حاکم و طمع
عامل اندازه پیش کسی اول سال وقوت یا ضعف مهمات
گذار تعیین مینماید .

وزمان ادا نیز بمقه بوجود دده ، صد ، یا یک نفر
عامل و ضابطی است که تقدیمی حاکم را موافق دخواه برداخته باشند
و یا باصطلاح حضرت والا فرما فرما حکم از مقامات
منبه صادر شود . و بدت فاصله میان وصول مالبات
و زیصال آن بخزانه نیز حدش همان اندازه لطف و هر این
وزیر مالبه وقت و مستوفی ولایت نسبت بحاکم میل
مینماید .

در این دوره های اخیر فقط مالبات ایران یکدفه
در ظل ارشاد حاجی میرزا آقا سی اسم ا تعدیل شده
و آنهم بشهادت حس و گواهی عمرین قوم اهدای یک
بر و برای خان مدل بنا ای یک ده را قریب بمعاف

﴿ اولین مجازات دوره مشروطت ﴾

بعد از گرفتاری اشرار و مخربین همه روزه ناطقین عظام و عموم ملت در مجتمع و انجمن‌ها مجازات و سپاست آن دسته را از مجلس مقدس و وزرا طالبه مبنی‌مودند تا در چهار شنبه ۲۴ ذی‌حججه ۱۳۲۵ که روز جمعه عمومی انجمن محترم اتحادیه آذربایجان بود لائحة جانکاه رقت آنگیز زوجه بخاره انوشه روان ارباب فریدون پارسی مقنول بیگناه را که بالاجمن نوشته بود خوانده شد و تمام اهل جامع را که قریب هزار نفر بودند بگیره در آورد، و هیجان و قوه انتقام خونهای پیر و برنای آن هشت را بمحوشانید و دو لائحة در قصاص قاتلین و کفر اعمال مفسدین بوزارت عدلیه و حکومت طهران فوشه و بیست نفر از اعضای انجمن‌ها را برای رسانیدن آن دو ورقه و خواستن مکافات انتخاب کردند، و از آن روز تا آخر ماه آن اشخاص کل و نهاراً با منتها درجه جاو جهد در کار بودند تا از حجج اسلام کثر الله امثالم فتوای جزای پیغامبر مقصو معلوم الحال را کتبی دریافت نمودند، و در عصر دو شنبه سلیمان ذی‌حججه در وزارت عدلیه اشرار را حاضر کرده و در حضور آنها و ملت حکم جزای آنان را که بر طبق فتوی شرع مطاع از محکمه جزای عدلیه شادر شده بود خواندند، و پس از سلب ابدی شغل دیوانی صنیع حضرت و مقندر نظام و اسماعیل خان تکمه‌های نظامی لباسهای هر سه نفر را قطع کرده و همکان را با سبد کال مشلق نموده و یک ساعت قبل از غروب آفتاب همان روز ایشان را مقولاً تحت الحفظ بگیره جس ده ساله به قلمه کلات خراسان مأمورین نظامی حرکت دادند. بدینهی است تا قاتلین صریح ارباب فریدون و سایر اشرار را هم بقصاص و جزا نرسانند مردم آرام نمی‌گیرند و ازینی نخواهند نشد.

﴿ صورت استفتاح ملت از حجج اسلام و فتوی آن ذوات مقدسه کثر الله امثالم ﴾

﴿ که اصل آن در دفتر وزارت عدلیه ضبط است ﴾

بعد از تحقیقات و تدقیقات و مذاکره و مشاوره و ملاحظات لازمه بارعایت مقتضیات صلاح وقت آنچه بمنظار اولیای شرع مطاع لازم‌الاتباع در مجازات مفسدین بعنی اشخاص مفصله ذیل میرسد اینست.

(۱) خسروخان مقندر نظام (۲) سبد محمدخان صنیع حضرت (۳) اسماعیل خان سهره

(۴) سبد کمال (۵) حاج مخصوص

که اولاً تعذیب بضرب زاجر بوجهی که موجب عبرت هر مفسد و جلوگیری ازین قبیل مفاسد و اعمال نا مشروع بوده باشد در حق آنها علناً معمول شود و بعد الزجر تحت الحفظ و مقولاً بکلات برده شوند و مدت ده سال در آنها جمیوبین باشند.

اینست آنچه با رعایت مقتضیات وقت در خصوص اشخاص مفصله فوق عجالتاً بمنظار این خدام شرع آور برای رفع ودفع فساد و مجازات اشرار فوق رسیده است و باید اجری شود ۲۸ ذی‌حججه الحرام ۱۳۲۵.

الداعی عبد الله الموسوی البهبهانی . بسم الله الرحمن الرحيم ، عجالتاً اشخاص مفصله معلوم شد از اشرارند و حکم آنها همان است که شرح داده شده ، بعدهم اگر شرارت کسی در طالب معهوده معلوم شد حکمیش را خواهیم کرد ، محمد بن صادق الطباطبائی . الداعی ابو القاسم الحسینی الحسینی . بسم الله تعالى . الاحقر الداعی عبدالنبي النوری ، و الحکم کا نظر و فصل . الاحقر محمد صادق .

بسم الله الرحمن الرحيم

علمای اعلام و حجج اسلام کثر الله امثالم چه می‌فرمایند در خصوص صنیع حضرت و مقندر نظام و اسماعیل خان و سبد کمال و امثال ایشان از کسانیکه در جلو خان مجلس مقدس ملی و هیدان توپخانه اسلاجه کثیره و شلیل خالی کرده اند ، و باعث سرک دماد و نهب اموال مسلمان شدند ؛ وهزار قسم فتنه و فساد و شرارت کرده بقسمیکه تمامی اهل مملکت و حجج اسلام مد ظلامی عالمی برای العین دیده و دانستند ؟ ! آیا حکم ایشان قتل است یا خیر ؟ در هر صورت عموم ملت استدعا دارند که حکم الله را در صدر عربیشه مرقوم و مزین فرمایند که بلاد مسلمان بیش ازین در

مخاطر و نرزال نباشد ! و امنیت عمومی حاصل شود ، آیا تأخیر دو اجرای حدود جائز است یا خیر ؟ ! ! مسئله دیگر آنکه هر کاه جی بدون اذن صاحب خانه به قصد قتل و سلب اموال وارد خانه کسی شوند صاحب خانه را بکشد آیا مفسد هستند یا خیر ؟ ! در صورت مفسد بودن حکم آنها قتل است یا خیر ؟ ایام عزت مسیده دام فی ۲۵ شهر ذیحجه ۱۳۲۵ صدور حکم وزارت عدلیه اعظم دولت علیه ایران کاصل آن در دفتر انجمان محترم اتحادیه آذربایجان ضبط است

الحاکم الله

بیان اعلیٰ حضرت اقدس شاهنشاه کل
تمالک مخصوصه ایران خلد الله مملکه و سلطانه

وزارت عدلیه اعظم

* *

تاریخ دو شنبه ۲۹ ذیحجه سنّة ۱۳۲۵

۲۸ نفره

چون در تاریخ ۹ شهر ذیقده ۱۳۲۵ جهانی مفسد و اشرار و عوام کلانعام در مقام شورش و طفیان و مخالفت اساس مقدس مشروطت برآمده بترك رعایت حرمت اشهر حرم گفته ، و برخلاف میل اولین دولت و رؤسای ملت به مجلس مقدس شورای ملی شبدالله ارکانه حله برده استعمال اسلحه و شلیک نموده و از آنجا به میدان توپخانه رفته جهانی از معمین شورش طلب به معاونت احتشاد و اجتناد و عنوان انتداب چهاد دعوت نموده ، در مقام عربده و حرکات وحشیانه برآمدند ، و (علی آقای صراف) و (اسمعیل خباط) را بیمه‌جوی مجروح سخت و (عنایت الله) مظلوم را در اسواح مقتول و آویزه درخت نمودند ! و چه در (بهارستان) و چه در (میدان) و چه در مجتمع و مخافل بوظه و نیهد و مجالس مواضعه اشخاص مفصله ذیل منشأ مخاطرات و مطرح مذاکرات و برهم زن انتظام و انگشت نمای خسروخان مقندر نظام ، اسمعیل خان ، سید محمدخان صبیح حضرت ، سید کمال .

خاص و عام ، و باعث وحشت و اضطراب ملت ، و ایباب اهلاک مملکت ، و بفسدی و مخالفت مشروطت معرفی و شکایت عموم مردم را دوچوب شدند ، و از جانب ... اعلیٰ حضرت اقدس هایون شاهنشاه مشروطه خواه ... بحکم عدل و نصفت بوجوب دستخط ... ملوکانه مقرر شد که در حکمۀ جزا به محاکمه و استنطاق اشخاص منزبوره فیاض و پس از بیوت فقصیر بقایون شرع انور به مجازات آنها قدام شود و در استنطاق اعم از اقرارات آنها در حق خود یا اظهارات و اخبارات در حق یکدیگر بر حکمۀ جزا نابت و محقوق گردید که مشار البهم آمر و ناهی ارادل و اویات ، و پیشرو و قائد اجراء و الواط ، و مباشر امور ، و مهیج و محرك تورش طلبان و مفسدین ، و مصدر امور وحشیانه بوده ، خلاف نظم و امنیت و مخالفت قوانین مقدمة مشروطت را مرتكب ، و احداث فتنه عظیمه را مدیر بوده اند ، و جنابان مستطابان افاضت نصابان حجج الاسلام و المسلمين مقدو الامام ذخیر الایام کهوف الارامل والایتم آقای آقا سید عبدالله مجتبه و آقای آقا میرزا سید محمد مجتبه و آقای امام جمه و آقایان دیگر معنی الله المسلمين بطول بقائهم در باب مجازات آنها مرقوم و فرموده اند ، که اولاً بضرب و تعذیب زاجر موجی که موجب عبرت هر مفسد و جلوگیری ازین قبیل متناسب و اعمال نامشروع بوده باشد در حق آنها علناً معمول شود ، و بعد الزجر تحت الحفظ و مغلولاً به (کلات) برده شود و مدت ده سال در آنجا محبوس باشند ، لهذا حکمۀ جزا نیز تصدیقاً و امنیلاً مقرر می‌دارد بنحویکه از محضر منورعلماء اعلام و جمع مقدس حضرات حجج الاسلام دامت بر کلمه حکم مجازات در حق آنها

سادر شده است عاجلاً بمقعِّد افاذ و اجراءً گذاشتند، و علاوه بر آن هر یک ازین اشخاص که بشهوات و امتيازات نظامي و غير نظامي نايل هستند از شهوات و امتيازات اهلاك ابدی خواهند داشت، فاعتبـر وايا اولى الابصار.

محـل مـهر محـكمة جـزا ، صـدق المـلك (رئـيس محـكمة جـزا)

شـيخ عـلى قـاضـي اـرـدـاعـي ، اـحمدـبن مـحـمـدـمـهـدـي . مـعاـونـحـضـرـت ، مـحسـنـمـجـدـالـمـالـك .

ايضاً

حـكمـ طـاعـ آـقـيـانـ حـجـيجـ اـسـلامـ دـامـتـ اـفـاضـاـهـمـ درـحـقـ بـجـنـهـ مـسـتـوـجـبـينـ مـجـازـاتـ صـادـرـشـدـ بـودـ يـكـشـفـرـ اـزـ آـنـهاـ فـرـارـيـ استـ وـ هـرـ وـقـتـ گـرـتـارـبـشـوـدـ مـجـازـاتـ خـواـهـدـنـدـ فـيـ تـارـيخـ الـأـوـلـ . صـدقـالـمـالـكـ ، شـبـخـفـلـيـ قـاضـيـ اـرـدـاعـيـ .

در ظهر ورقه محـلـمـهـرـ وزـارـتـ عـدـلـيـةـ اـعـظـمـ ، خـروـجـ حـكـمـ اـزـ وزـارـتـ عـدـلـيـةـ دـومـ مـحـرمـ ۱۳۲۶ غـرـةـ ۱۸۹۷ .

سيـرـ باـزـ مـبـارـدـ ؟ وـ يـهـ يـيلـ اـينـ آـرـزوـ موـفقـ مـهـماـيدـ ؟
آـنانـ كـهـ سـيرـ اـجـالـيـ درـ تـوارـيـخـ سـايـرـ مـلـلـ مـقـمـدـهـ
مـوـدهـ وـ بـرـمـوزـ سـيـاسـتـ آـشـناـ بـيـاشـنـدـ بـخـوبـيـ وـاقـفـدـ .
اـينـ عـلـلـ نـاشـيـ اـسـتـ اـزـ جـهـلـ ، فـسـادـ اـحـلـاقـ وـ
عـدـمـ قـوـهـ مـيـزـهـ كـهـ خـيـرـهـ بـوـالـهـوـسـ تـخـمـيرـ آـنـ رـاـ بـحـكـمـ
(الـعـادـهـ كـاـ الطـبـيعـهـ الـتـابـويـهـ) بـيـانـ سـوـ مـسـلـكـ سـنـجـبـتـ
دادـهـ ، وـ بـهـ تـيـهـ جـهـلـ رـاهـ نـعـائـيـ مـيـكـنـدـ
زـيـراـ هـنـوزـ قـوـهـ مـدـرـكـهـ شـانـ فـهـمـ هـرـرـاـ اـزـ زـئـيـ كـنـهـ ! !
هـنـوزـ رـفـتـارـ مـصـرـوـعـانـهـ وـ حـرـكـاتـ مـجـنـونـانـهـ رـاـ مـسـلـكـ وـآـتـ
اـجـرـايـ نـيـاتـ شـيـخـصـبـهـ دـانـسـتـهـ اـنـدـ ! ! هـنـوزـ زـنـدـگـيـ
بـشـرـفـ رـاـ بـرـايـنـ حـالـ اـحـتـضـارـ تـرـجـيـعـ مـيـهـنـدـ ! !
خـوـيـ بـدـ نـدـرـطـبـيـعـيـ كـهـ نـشـتـ

زـرـودـ تـابـوقـتـ مـرـگـ اـزـ دـسـتـ

مـيـخـواـهمـ عـالـ ۹ـ گـانـهـ وـ اـسـيـابـ دـخـولـ جـرـ وـ سـنـونـ
حـريـتـ وـ عـدـالـتـ رـاـ دـرـ وـطنـ عـنـزـ بـرـايـ شـهاـ تـوـضـيـعـ كـمـ
، قـلـ اـمـتـنـاعـ دـارـدـ زـيـرـاـنـكـ اـيـنـ فـرـقـهـ كـاوـانـ عـصـارـيـهـ
آـقـدرـ اـسـتـ كـهـ خـامـهـ وـ تـحـمـلـ تـحـرـيرـ آـنـ باـشـدـ ، لـيـكـ
جـوـنـ مـعـلـولـ رـاـ بـيـانـ مـوـدهـ اـگـرـاـزـ تـوـضـيـعـ عـالـ اـنـمـاـضـ مـيـاـيدـ
دـلـبـلـ كـالـ عـبـرـ اـزـ تـطـبـيقـ وـ تـشـيـهـ اـسـتـ لـهـذاـ بـرـ حـسـبـ اـيـاهـ
وـظـفـهـ بـشـحـوـ اـحـتـصـارـ بـيـانـ مـوـدـ

پـيـ اـزـ عـلـلـ ۹ـ گـانـهـ عـدـلـ اـسـتـ - وـآـنـ (نـورـيـ)

اـسـتـ كـهـ اـزـ مـقـامـ تـارـيـتـ عـدـولـ مـوـدهـ اـزـ كـثـرـتـ اـسـتـهـاـلـ
الـفـ آـنـ قـلـ بـوـاـشـدـهـ (وـ بـهـفـادـكـلـ شـبـئـيـ بـرـجـعـ
إـلـيـ اـصـلـهـ) جـنـسـ خـودـ رـاـ هـمـچـهـ كـاهـ وـ كـهـرـ باـسـتـ
وـ منـ لـمـ يـجـعـلـ اللهـ لـهـ نـورـاـ فـالـهـ مـنـ نـورـ

دـوـمـ عـلـمـتـ اـسـتـ - مـيـتوـاـيـمـ بـگـوـيـمـ وـجـودـ سـيـدـعـلـيـ
يـزـدـيـءـ شـدـهـ اـسـتـ بـرـايـ تـخـرـيـبـ اـسـاسـ زـنـدـكـانـ وـ سـدـ

اـيرـانـ غـيرـ مـنـصـرـ اـسـتـ

رـوـزـكـارـيـ بـيـشـ اـزـ اـيـنـ خـوشـ رـوـزـكـارـيـ دـاشـتـيمـ .
درـ سـوـابـقـ اـيـامـ نـكـارـنـدـهـ رـاـ ذـوقـ مـفـرـطـ بـخـصـبـلـ عـلومـ
عـربـيـاتـ وـ فـنـونـ اـدـبـيـاتـ بـودـ . وـ اـيـ تـحـوـيـلـ كـانـ لـبـلاـوـ
هـنـارـاـ عـمـرـ عـنـزـ صـرـفـ بـيـانـ معـانـيـ كـلـهـ وـ كـلامـ مـيـمـوـدـ .
هـنـوزـ اـزـ لـوحـ خـاطـرـمـ مـحـوـ نـشـدـهـ كـهـ مـيـخـوانـدـيمـ
اـسـيـابـ وـ عـالـ مـنـعـ صـرـفـ دـوـ عـرـفـ نـحـاةـ ۹ـ جـيـزـ اـسـتـ ،
اـگـرـ چـهـ بـاـصـطـلاحـ اـصـلـ دـرـ اـسـمـ دـخـولـ اـعـرابـ اـسـتـ
. اـماـ وـقـتـ دـوـ عـلـتـ يـاـيـكـ عـلـتـ قـوـيـ اـزـ اـيـنـ عـالـ ۹ـ كـاهـ
درـ اـسـمـ وـجـودـ شـوـدـ خـواـهـ وـ تـاـخـواـهـ آـنـ اـسـمـ غـيرـ
مـنـصـرـ وـ دـخـولـ جـرـ وـ مـؤـبـنـ درـ آـنـ مـنـوعـ اـسـتـ .
اـمـرـوـزـهـ مـقـاـيـسـ مـيـكـنـيمـ جـقـدـرـبـهـمـ مـثـلـ مـنـ مـيـتـرـيـ بـطـيـ
الـاـسـفـالـيـ تـرـديـكـ اـسـتـ كـهـ اـنـ بـيـجـثـ رـاـ شـيـهـ كـنـيمـ بـحـالـ
اـمـرـوـزـيـ مـلـكـتـ اـيرـانـ وـ بـگـوـيـمـ اـيرـانـ غـيرـ مـنـصـرـ اـسـتـ
! بـيـجـارـهـ اـيرـانـ وـيرـانـ ! ! بـيـجـارـهـ اـيرـانـ خـرـابـ ! !
زـيـراـ عـلـىـ اـمـرـوـزـ دـرـ اـيرـانـ تـوـلـيدـ شـدـهـ كـهـ قـهـرـاـ بـاـ آـنـكـ
كـرـيـهـ (وـ شـاـورـهـ فـيـ الـأـسـرـ) وـ (اـمـرـعـمـ شـورـيـ بـيـنـهـ)
دـالـ اـسـتـ بـرـايـنـكـهـ مـشـرـوـطـيـتـ سـلـطـنـتـ تـوـامـ اـسـتـ بـاـ حـكـمـ
شـرـيـعـتـ غـرـيـ اـسـلـامـيـ ، وـ هـمـزـادـ اـسـتـ بـاـرـفـهـ اـحـوالـ
مـسـامـيـنـ . وـ هـمـ عنـانـ اـسـتـ بـاـرـقـأـ مـلـكـ وـ مـلـكـتـ وـ
مرـمـتـ اـحـوالـ اـفـرـادـ اـيـنـ مـلـتـ

كـمـ كـمـ آـنـ عـلـلـ مـوـجـودـهـ جـدـاـ اـمـتـنـاعـ دـارـدـ دـخـولـ
اعـرابـ تـرـقـ وـعـدنـ ! ! حـريـتـ وـآـزـادـيـ ! ! عـدـالـتـ
وـ مـوـالـاتـ ! ! فـلـاحـ وـنـجـاحـ دـاـ بـرـ رـعـابـيـ فـلـكـ زـدـهـ
خـانـانـ سـوـختـهـ آـنـ ! ! يـعـيـ تـحـبـتـ تـرـينـ مـلـلـ عـالمـ .
يـعـيـ قـدـيمـ تـرـينـ سـكـانـ كـرـهـ اـرـضـ .

حـلـآـيـاـيـاـيـنـ غـلـلـ مـوـجـودـهـ چـرـخـ سـيـارـ تـمـدنـ رـاـ اـزـ سـرـعـتـ

(الجمن فزوین)

تلگرام کرمان نمره ۲۱۷۶ ذیحجه ۱۳۲۵
بنویسند المجن محترم کرمان مجلس قدس شورای ملی شیدا الله
ارکانه ، او ایا دماد شهدا کرمان از عنیت نواب
نصرة الدوّله به تبریز و بودن عدل السلطنه بدون
مسئلّت و موأخذه در (جوپار) عموم اهالی بهجان
و المجن ایالتی کرمان را بستوه آوردند و اگر حکم
حکم در خون خواهی شهدا و مجروین کرمان از
قاتلین و مجازات مرتكبین شرف صدور نیابد فتنه بزرگ
در کرمان احداث میشود که تا جندي قوه جلو گیری
مدارند .

(المجن ایالتی)

حرنک پرندک

مکتوب

آخر یک شب تک آدم ، گفتم نه ! گفت
هان ، گفتم آخر مردم دیگر هم زن و شوهرند جرا
هیچکدام مثل تو و بایام شب و روز مثل سک و گربه بجان
هم نمی افتد ؟ گفت مردم شور کمال و معرفت را بزد
با این حرف زدنت که بپیچ به پدر ذلیل شده نگفتی
از انجا پاشو آنها به شین ، گفتم خوب حالا جواب
حرف مرآ بده ، گفت هیچی ، ستاره مان از اول
مطابق نیامد ، گفتم چرا ستاره تان مطابق نیامد ؟
گفت محض اینکه بایات مرا بزور برد ، گفتم نه نه بزور
هم زن و شوهری می شد ؟ گفت آره ، وقتی که
یدرم مرد من نامزد پسر عموم بودم یدرم داراییش بد
نیود ، الا من هم وارث نداشت ، شریک الملکش
محظاست مرا بحق کند ، من فرستادم بی همین ناصرد
از زن کمتر که آخوند محل و وکیل صرافیه بود که بیاد
باشریک الملک بایام برد صرافیه ، نیبدانم ذلیل شده
چطور از هن و کالت نامه گرفت که بعد از یک هفته چسبید
که من تو را برای خودم عقد کرده ام ، هر چه من
خودم را زدم ، گریه کردم ، به آسمان رقم ، زمین
آدم ، گفت الا ولا که وزن می ، چی به گم مادر ؛ بعد
از یکسال عرض و عرض کشی مرا بین آش انداخت ، که

ابواب سعادت ایرانیان ! که بنطوقه (علیها السلام) مصادف
الشیطان) دام نذیر گسترد و مکايد سیئة خویش را
در دین جلوه میدهد !

(بقیه دارد)

تلگرام فزوین طهران (نمره ۹۶) ۲۸ ذیحجه ۱۳۲۵

حضور محترم اعضاى المجن های طهران و مدیران
جرائد عرض بندگ مبنایم ، چون وظیفة مجاهدین
در تمام بلاد برای اجرای احکام شورای ملی و رفع
ظلم از مظلومین است لهذا عرض میکنیم ، در تعذیبات
 فوق العاده حکومت و اجزای او بر ملت یچاره فزوین
زبان و بستان را یارای تحریر و تحریر نیست ! ده یازده
روز است که به مجلس مقدس و وزیر داخله عموم ملت
وخصوص مجاهدین عرض نموده ایم که محمدالملک جمعیت
کثیری، بقایه (اسفرورین) فرستاده و آنها را چایده
و خانها خراب کرده ! درهای خانه ها و (تابه) یونجه
آن یچاره را سوزانیده ! مأمورین بی عصمتی ها کرده !
صدو یچاره نفر مأمور که بیک دیه بروند معلوم است
جهای خواهند کرد !

دیهات بیوکخان مظفرالسلطنه، را چایده ! رعایار!
متواوی نیوده ! حقوق فقراد اکسر میکند ، باهالی
(فارسجین) نمیدانید جها کرده ! جناب حسامالاسلام
وکیل رشت که به فزوین تشریف آوردنند تمام ایشانهارا در
خدمتشان حکومت اقرار کرد که این واقعی واقع شده !
در پشت دروازه طهران یا پیست فرسخ فاصله بی جلس
 المقدس حاکم این قسم سلوک نماید ولایات دور با سو حال
چه خواهد شد !

عموم مجاهدین از دست و زبان ملزومیم که اگر این
قضایا واقع نشده ما را مجازات نماییم ، اگر خودمان
داد خودمان را بنیم قبول نفرماییم ، آخر این رعایاری
یچاره برادران ما و زنهای آنها خواهان ما هستند !
جواب عرایص ما داده نشده ! وزیر داخله به
حکومت تلگرام کرده مأمور میفرسم : شما را بخدا
آیا جناب حسامالاسلام وکیل سی کرور نفوس بقدور مأمور
وزیر داخله هم نیست ؟ مارا دیگر عرضی نیست .

و کبل دارند . گفتم بابا و الله من مرده شهاها زمده . شها از و کبل خیر نخواهد دید ، مگر همان مشروطه خالی چطور است ؟

گفتند برو پی کارت . سواد نداری حرف نزن . مشروطه هم بـ، و کبل می شد ؟ بددم راست میگویند ؟ گفتم بابا پس حالا که تعیین می کنند حضن رضای خدا چشمها را واکنند که بچاله بینند . و کبل خوب انتخاب کنند . گفتند خوبی خوب .

بـله گفتند خوبی خوب . چشمها شانرا اهم واکردند ، درست هم دقت کردند . اما در چـ ؟ - در عظم بطن ، کلفتی گردن . بزرگی عمame ، بلندی ریش ، زیادی اسبو کالسکه ، یچاره ها خجال میگردند که گویا این وکلا را میخواهند بـ مهر و وعده به پلو خوری بفرستند که باین صفات قاچوچی از هبکل آنها جبا کند و مهر ورقه دعوت مطالبه نکند .

باری حالا بعد از دو سال تازه سر حرف من افتاده اند ؛ حالا تازه می فهمند که هفتادو چهار رای مجلس علی یک گرگ چهل ساله را از برلن دوباره کشیده و بـجان ملت می اندازد ، حالا تازه می فهمند که شصت رای چندین مجلس انجمن مخفی پدر و پشتیبان ملت را از باریانست مقنـر میپـایـد ، حالا تازه میفهمند که مهر مجلس زینت زهـبـر ساعت میشود .

حالا نـ . میفهمند که دوی صندلـهـای هشت رئـیـسه رـا بـنـای شـکـمـ مـفـاـخـزـ الدـوـلـهـ ، رـحـیـمـ خـانـ چـلـیـپـاـنـوـ وـ مـؤـیدـ الـعـلـمـاـ وـ الـاسـلـامـ وـ الـدـینـ پـرـ مـیـ کـنـدـ چـهـارـتـاـ وـ کـبـلـ حـسـابـیـ هـمـ کـهـ دـارـمـ یـچـارـهـ هـاـ اـزـ نـاـچـارـیـ چـارـچـنـگـوـلـ روـیـ قـالـیـ (رمـایـمـ) مـیـ گـیرـندـ ، حالـاـ تـازـهـ مـیـ فـهـمـندـ کـهـ وـ کـبـلـ باـشـیـ هـمـ مـیـ فـهـمـندـ

دـخـوـ خـلـوتـ رـفـتـهـ درـ عـدـمـ تـشـکـلـ قـشـونـ مـلـیـ قولـ صـرـیـحـ مـیـ هـنـدـ .

حالـاـ تـازـهـ مـیـ فـهـمـندـ کـهـ شـانـ مـقـنـنـ اـزـ آـنـ بـلـاـ تـرـاستـ کـهـ بـقاـبـونـ عـلـمـ کـنـدـ وـ اـزـ اـنـجـهـ نـظـامـنـاـمـةـ دـاخـلـیـ مجلـسـ اـزـ درـجـهـ اعتـیـارـ سـاقـطـ خـواـهـدـ بـودـ ، حالـاـ تـازـهـ مـیـ فـهـمـندـ کـهـ وـ کـلـ اـزـ سـهـ بـغـرـوبـ مـاـنـدـ مـلـیـ بـجـهـ مـکـتـبـیـهـایـ مـدـرـسـهـ هـمـ هـیـ بـایـدـ مـکـسـ بـگـیرـندـ وـ مـلـیـ بـیـسـتـ وـ پـچـهـارـ زـرـ اـعـضـاـ اـنـجـمـنـ بـنـکـهـیـ چـرـتـ وـ بـشـکـیـ بـزـسـنـ تـاجـبـخـدـ بـکـرـبـعـ بـغـرـوبـ مـاـنـدـ تـلـفـونـ صـدـاـ کـنـدـ کـهـ «ـآـقـایـ وـکـلـ باـشـیـ اـمـروـزـ هـمـانـ

الـهـیـ اـزـ آـنـ جـهـمـ خـلاـصـیـ مـداـشـتـهـ باـشـدـ ! الـهـیـ پـیـغمـبـرـ روـشـ سـبـاهـ بـشـدـ ، الـهـیـ هـمـیـشـهـ فـانـ سـوارـهـ باـشـدـ وـ اوـ پـیـادـهـ ! الـهـیـ رـوزـ خـوشـ درـ عـمـرـشـ هـیـ بـیـندـ ! الـهـیـ کـهـ آـنـجـمـهـایـ مـثـلـ اـرـزـقـ شـامـیـشـ رـاـ هـیـرـغـضـبـ درـ آـرـدـ ! اـینـهـاـ رـأـگـفتـ وـ شـرـوعـ کـرـدـ زـارـ گـرـیـهـ کـرـدنـ ، منـ رـاسـقـ رـاسـقـ اـزـ آـنـ شبـ دـمـ بـحـالـ هـیـ سـوـختـ ، بـرـایـ اـینـهـ دـخـترـ عـمـوـیـ هـیـ نـامـزـدـ مـنـ بـودـ ، بـرـایـ اـینـهـ کـهـ مـهـمـیـهـ بـمـبـدـمـ کـهـ عـقدـ دـخـترـ عـموـ وـ پـسـ عـموـ رـاـ درـ آـمـهـانـ بـسـتـهـ اـنـ ، بـرـایـ اـینـهـ مـنـ هـیـ مـلـتـهـتـ بـودـ کـهـ جـدـاـ کـرـدنـ نـامـزـدـ اـزـ مـاـنـزـدـ جـهـ ظـلـیـمـ عـظـیـمـیـ اـسـتـ ، مـنـ رـاسـقـ رـاسـقـ اـزـ آـنـ شبـ دـلـمـ بـحـالـ هـیـ سـوـختـ ، اـزـ آـنـ شبـ دـیـکـرـ دـلـمـ باـ بـایـامـ صـافـ نـشـدـ ، اـزـ آـنـ شبـ دـیـکـرـ هـرـ وقتـ چـشـمـ بـچـشمـ بـالـمـ اـفـقـادـ تـرـسـبـدـ بـرـایـ اـینـهـ دـیدـمـ رـاسـقـ رـاسـقـ اـزـ هـیـ نـمـ گـفـقـ چـشـمـاشـ مـثـلـ اـرـزـقـ شـامـیـ اـسـتـ ، هـنـهـ آـنـوـقـتـ اـزـ جـمـهـمـهـ اـیـ باـبـمـ تـرـسـبـدـ ، بـعـدـهاـ هـمـ اـزـ جـمـهـمـهـ اـیـ هـرـ چـهـ وـ کـبـلـ بـودـ تـرـسـبـدـ ، بـعـدـهاـ اـزـ اـسـمـ هـرـ چـهـ وـ کـبـلـ هـمـ بـودـ تـرـسـبـدـ ، بـلـهـ تـرـسـبـدـ اـمـاـ حـالـ مـقـصـودـمـ اـیـنـ جـاـ بـیـمـودـ ، آـهـاـ کـهـ مـرـدـهـ وـ رـفـتـنـدـ بـیـمـایـ حقـ ، مـاـ مـانـدـمـ درـ اـیـ دـنـیـایـ نـاـحـقـ ، خـداـ اـزـ سـرـقـصـیرـ هـمـ شـانـ بـگـذـرـدـ ، مـقـصـودـمـ اـیـجـاـ بـودـ کـهـ اـگـرـ هـبـچـکـسـ نـدـاـدـ توـ بـلـکـ فـرـمـبـدـانـیـ کـهـ مـنـ اـزـ قـدـیـمـ اـزـ هـمـ مـشـرـوـطـهـ تـرـ بـودـ ، مـنـ اـزـ رـوـزـ اـوـلـ بـسـفـارـتـ رـفـمـ ، بـشـاهـ عـبدـالـعـظـیـمـ رـفـمـ ، بـایـ پـیـادـهـ هـمـراـهـ آـقـایـانـ هـقـمـ رـفـمـ ، بـرـایـ اـینـهـ مـنـ اـزـ رـوـزـ اـوـلـ فـهـمـبـدـهـ بـودـ کـهـ مـشـرـوـطـهـ یـعنـیـ عـدـالتـ ، مـشـرـوـطـهـ یـعنـیـ رـفعـ ظـلـمـ ، مـشـرـوـطـهـ یـعنـیـ آـسـایـشـ ، عـبـتـ . مـشـرـوـطـهـ یـعنـیـ آـبـادـیـ مـلـکـتـ ، مـنـ اـینـهـ رـاـ فـهـمـبـدـهـ بـودـ ، یـعنـیـ آـقـایـ وـفـرـنـگـیـ مـاـبـهـاـ اـیـنـ مـطـالـبـ رـاـ بـنـنـ حـالـ کـرـدـ بـودـنـ ، اـماـ اـزـ هـاـنـ رـوـزـیـکـهـ دـسـتـخـطـ اـزـ شـاهـ مـرـحـومـ گـرـفـتـدـ وـ دـیدـمـ کـهـ مـرـدـمـ مـیـگـوـيـدـ کـهـ حالـاـ دـیـگـرـ بـایـدـ وـ کـبـلـ تـبـیـنـ کـرـدـ ، بـلـکـ دـفـعـهـ اـنـگـارـ مـیـلـتـیـ بـلـکـ کـاسـهـ آـبـ دـاعـ رـیـخـتـنـدـ بـسـرـ مـنـ ، بـلـکـ دـفـعـهـ سـیـ وـ سـهـ بـشـدـ بـشـکـانـ اـفـقـادـ ، بـلـکـ دـفـعـهـ چـشـمـ سـبـاهـیـ رـفـتـ ، بـلـکـ دـفـعـهـ سـرـمـ چـرـخـ زـدـ ، گـفـتمـ بـاـ تـکـنـدـ ، جـامـ نـکـنـدـ بـدـسـتـ خـودـتـانـ بـرـایـ خـودـتـانـ مـدـعـیـ تـرـاـشـیدـ ، گـنـدـنـدـ بـهـ ! اـزـ جـاـنـ گـرـفـتـهـ تـاـ پـهـلـ یـرـتـ هـمـهـ مـلـکـتـهاـ

دو شافی ، و محمد ابن الحسن الطوسي در کتاب الفيه ، و فضل ابن حسن طبرسي در اعلام الورى ، و على ابن عيسى ربل در کشف الغمه ، و مولا محمد باقر مجلسی در سیزده هم بخلو ، و حاجی میرزا حسین نوری در فتح ناقب ، و سایر علماء در سایر کتب صریحاً مینویستند که « وقت خداوند عالم سپصد و سیزده هزار بندۀ مؤمن مقدس و شعبه خالص امین در دنیا داشت حضرت حجۃ ظہور خواهد کرد » پس چرا ما شبیهان خالص . ما منتظرین ظہور فرج ، و ما گویند گان (و عجل فرجناوار فرجهم) زودتر سیمین که یکصد و بیست و سه هفتم دعا نویس ، عشر خوان ، رمال ، و جزو کش بر این یکصد و بیست قفر و کبل حالبه که داریم بیفزایم که بحضور ورود مجلس هم مقصوم و امین و بیگناه بشود و عدد اصحاب بدرو که سپصد و سیزده هزار است کامل بشود که بلکه ما هم در کل زمان سلطنت حقه را یکشیم ، بلکه ما هم جشمان بیگنان امور امام زمانان روشن بشود ، بلکه ما هم چهار روز معنی عدالت را گذشته از مطالعه در کتاب دو خارج هم به یافیم ؟ ! ! !

اما حالا که تازه کی ها میشنوم یک فصل هم بقانون اساسی زیاد میشود که وکالت از روی قانون قرآن دو سهم به پسری بر سد و یک سهم هم بنایقاude (الضرورات نیمیح المحذورات) خرج مهابی موکلین بشود ، خدا کند که بشود . ماجد حرف داریم ، اما اضافه کردن آن یکصد و نوادو سه هزار هم از همان جنس که گفتم لازم است .
﴿ دخو ﴾

﴿ اعلان ﴾

اشخا صبکه مایل باشتر اک سال سوم جربیده ملا نصر الدین باشند و رجوع به کتابخانه تربیت نمایند . قویم دبور کوب سال مصور بصور جناب نقیزاده و پرنس ملکم خان و عباس آقای شهید و غیر هم نیز در آنها بفروش میرسد .
﴿ اعلان ﴾

مر اسلامیکه بالحمدن اتحادیه طلاب نوشته میشود باید باسم جناب مستطاب شریعته دار آقای حاج شیخ محمد حسین خراسانی مدیر انجمن وساکن مدرسه دارالشیفا باشد ﴿ اتحادیه طلاب ﴾

دارند و می فرمایند (فرد از و در حاضر و شوید که ایران از دست رفت .) اینها را مردم حالا تازه می فهمند ، امام از قدریم مبنی هم بدیم ، برای اینکه من گریه های مادرم را دیده بودم ، برای اینکه من مبد انسام اسم و کبل حالا ها خاصیت خودش را در ایران خواهد بخشید . برای اینکه من جسمهای مثل ارزق شامی بلام هنوز یادم بود . اینها را من مبنی هم بدیم و همه مردم هم حالا اینها را می فهمند ، اما باز من الان باره چیز ها می فهمم که تنها اعضاء آن انجمن شصت هزاری می فهمند .

جواب از اداره

اولاً من ابدأ باعقاید شما یک قدم هم هر راه نیستم ، ثانیاً امروز سواد ادب تسبیت بوکلا مجلس خرق اجماع است ، برای اینکه هر چند موافق شریعت ما و مطابق فواین هیچ جای دنیا هم نباشد ، اما امروز بقاطلای ایران هم میدانند که وکیل مقدس است : یعنی وقت آدمیزاد و کبل شد مثل دوازده امام و چهارده مقصوم بالک و بیگناه است .

ثالثاً چطور میشود آدمیزاد مسلمان باشد ، سید باشد ، آخوند باشد حاجی باشد ، صاحب ریش و کوبال باشد ، از همه بدتر بقر آن هم قسم خورده باشد ، آنوقت مثلاً بقول بیان گفتگی هم حسادت یا حرص یا نعوذ بالله محض قولی که بوكیل باشی در انجمن شصت هزاری داده باشد یا این را بیکش بکنند که این دونفر علمدار آزادی و پنج شش هزار و کبل بی غرض را از مجلس بتأراند ، نه . من ابدأ با خجالات شما هر راه نیستم ، و هیچ بحال ایرانی هم با خجالات شما هر راه نیست .
چرا ؟ برای اینکه من نیتوانم دین صادق بیست هزار و کبل مقصوم را گردن بگیرم : برای اینکه من نیتوانم گناه صد و بیست هزار های مؤمن ، مقدس ، امین ، و بیگناه خدا را بشورم ، همان گناه های خود را مرد باشم حواب بدهم بمنقاد پشم هم بس است .
بله : عقبده من این جور چیز هاست ، و عقبده تمام شبیهان یک هم از همین جور چیزهاست .
اما من متحیرم در صورتیکه محمد ابن یعقوب کلپنی در اصول کافی ، و محمد ابن علی این مویی این بابویه قمی در کمال الدین و تمام النعمه ، و سید مرتضی